

PREKLAD

DOHODA

medzi Európskou úniou a Japonskom o vzájomnej právnej pomoci v trestných veciach

EURÓPSKA ÚNIA

a

JAPONSKO,

ŽELAJÚC si nadviazať efektívnejšiu spoluprácu medzi členskými štátmi Európskej únie a Japonskom v oblasti vzájomnej právnej pomoci v trestných veciach,

ŽELAJÚC si, aby táto spolupráca prispela k boju proti organizovanej trestnej činnosti,

OPĀTOVNE potvrdzujúc svoj záväzok rešpektovať právo, zásady právneho štátu a demokracie a justičnú nezávislosť,

DOHODLI SA TAKTO:

Článok 1

Cieľ a účel

1. Dožiadaný štát na základe žiadosti dožadujúceho štátu poskytne vzájomnú právnu pomoc (ďalej len „pomoc“) v súvislosti s vyšetrovaním, stíhaním a iným konaním vrátane súdneho konania v trestných veciach v súlade s ustanoveniami tejto dohody.

2. Táto dohoda sa nevzťahuje na vydávanie, odovzdávanie konania v trestných veciach a výkon iných trestov ako konfiškácie, ako sa ustanovuje v článku 25.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto dohody:

- a) „zmluvné strany“ sú Európska únia a Japonsko;
- b) „členský štát“ je členský štát Európskej únie;
- c) „štát“ je členský štát alebo Japonsko;
- d) „časť majetku“ sú písomnosti, záznamy a iné dôkazné prostriedky;
- e) „majetok“ znamená aktíva akejkoľvek povahy bez ohľadu na to, či sú hmotné alebo nehmotné, hnutelné alebo nehnuteľné, a právne písomnosti a listiny, ktoré dokazujú titul k takýmto aktívam alebo podiel na nich;
- f) „nástroje“ znamenajú akýkoľvek majetok, ktorý sa akýmkoľvek spôsobom, celkom alebo sčasti, použil alebo mal použiť na spáchanie trestného činu;
- g) „výnos“ je akýkoľvek majetok, ktorý priamo alebo nepriamo pochádza zo spáchania trestného činu alebo ním bol získaný;

h) „zmrazenie alebo zaistenie“ je dočasný zákaz prevodu majetku, jeho zmeny, nakladania s ním alebo jeho pohybu alebo dočasné prevzatie majetku do držby alebo kontroly nad majetkom súdom alebo iným príslušným orgánom a

i) „konfiškácia“, ktorej súčasťou je prípadne aj prepadnutie, je trest alebo opatrenie uložené súdom následne po konaní vzhľadom na trestný čin alebo trestné činy, ktorého dôsledkom je konečné pozbavenie vlastníctva majetku.

Článok 3

Rozsah pomoci

Pomoc zahŕňa:

- a) výsluch svedkov (svedecké výpovede) alebo iných osôb (vyjadrenia);
- b) umožnenie výsluchu formou videokonferencie;
- c) získavanie častí majetku, aj prostredníctvom prehliadky a zaistenia;
- d) získavanie záznamov, písomností alebo dokladov o bankových účtoch;
- e) prehliadku osôb, skúmanie častí majetku alebo obhliadku miesta;
- f) lokalizovanie a identifikovanie osôb, častí majetku alebo miest;
- g) poskytovanie častí majetku, ktoré sa nachádzajú v držbe zákonodarných, správnych alebo justičných orgánov dožiadaného štátu, ako aj jeho miestnych orgánov;

- h) doručenie písomnosti a informovanie osoby o pozvaní na pojednávanie v dožadujúcom štáte;
- i) dočasné odovzdanie osoby vo väzbe alebo výkone trestu na účely svedeckej výpovede alebo iné účely dokazovania;
- j) pomoc pri konaniach týkajúcich sa zmrazenia alebo zaistenia a konfiškácie výnosov alebo nástrojov a
- k) akúkoľvek pomoc, ktorú umožňuje právny poriadok dožiadaného štátu a na ktorej sa členský štát a Japonsko dohodli.

Článok 4

Určenie ústredných orgánov a ich zodpovednosti

Každý štát určí ústredný orgán, ktorý je orgánom zodpovedným za zasielanie a prijímanie žiadostí o pomoc, ako aj odpovedanie na ne, ich vybavovanie alebo ich zasielanie orgánom, ktoré majú právomoc ich vybaviť podľa právneho poriadku daného štátu. Ústrednými orgánmi sú orgány uvedené v zozname v prílohe I k tejto dohode.

Článok 5

Spôsob komunikácie medzi ústrednými orgánmi

1. Žiadosti o pomoc podľa tejto dohody zasiela ústredný orgán dožadujúceho štátu ústrednému orgánu dožiadaného štátu.
2. Ústredné orgány členských štátov a Japonska komunikujú na účely tejto dohody priamo medzi sebou.

Článok 6

Orgány príslušné podávať žiadosti

Orgány, ktoré sú podľa práva štátov príslušné podávať žiadosti o pomoc podľa tejto dohody, sa uvádzajú v prílohe II k tejto dohode.

Článok 7

Overovanie pravosti

Písomnosti zasielané štátom podľa tejto dohody, ktoré sú potvrdené podpisom alebo odtlačkom pečiatky príslušného orgánu alebo ústredného orgánu štátu, nevyžadujú overenie.

Článok 8

Žiadosti o pomoc

1. Dožadujúci štát podáva žiadosť písomne.
2. Dožadujúci štát môže v naliehavých prípadoch po skontaktovaní dožiadaného štátu podať žiadosť inými spoľahlivými komunikačnými prostriedkami vrátane faxu alebo e-mailu.

V takých prípadoch dožadujúci štát urýchlene následne dodatočne potvrdí žiadosť v písomnej forme, ak o to dožiadaný štát požiada.

3. Žiadosť obsahuje:

- a) názov príslušného orgánu, ktorý vedie vyšetrovanie, stíhanie alebo iné konanie vrátane súdneho konania;
- b) skutočnosti týkajúce sa predmetu vyšetrovania, stíhania alebo iného konania vrátane súdneho konania;
- c) povahu a štádium vyšetrovania, stíhania alebo iného konania vrátane súdneho konania;
- d) znenie alebo opis príslušných právnych predpisov, ako aj príslušné tresty dožadujúceho štátu;
- e) opis pomoci, o ktorú sa žiada, a
- f) opis účelu požadovanej pomoci.

4. Do tej miery, ktorá je v súvislosti s požadovanou pomocou možná a potrebná, žiadosť tiež obsahuje:

- a) informácie o totožnosti a mieste, kde sa zdržiava osoba, ktorej svedecká výpoveď, vyjadrenia alebo časti majetku sa požadujú;
- b) zoznam otázok, ktoré sa majú položiť osobe, ktorej svedecká výpoveď alebo vyjadrenia sa požadujú;
- c) presný opis osôb alebo miest, ktoré sa majú prehľadať, resp. obhliadnuť, a častí majetku, ktoré sa majú vyhľadať;
- d) opis dôvodov, prečo dožadujúci štát považuje žiadané záznamy, písomnosti alebo doklady o bankových účtoch za relevantné a potrebné na účely vyšetrovania trestného činu, a iné informácie, ktoré môžu uľahčiť vybavenie žiadosti;
- e) informácie o osobách, častiach majetku alebo miestach, ktoré sa majú preskúmať;
- f) informácie o osobách, častiach majetku alebo miestach, ktoré sa majú lokalizovať alebo identifikovať;
- g) informácie o totožnosti a mieste, kde sa zdržiava osoba, ktorej sa má doručiť písomnosť alebo ktorá má byť informovaná o pozvaní, jej vzťah ku konaniu a spôsob, akým sa má doručenie uskutočniť;

h) informácie o príspevkoch alebo náhrade nákladov, na ktoré má nárok osoba, ktorej dostavenie pred príslušný orgán v dožadujúcom štáte sa požaduje, a

i) presný opis výnosov alebo nástrojov, miesto, kde sa nachádzajú, a totožnosť ich vlastníka.

5. Pokiaľ je to potrebné, žiadosť tiež obsahuje:

a) opis akéhokoľvek osobitného spôsobu alebo postupu, ktorý sa má pri vybavovaní žiadosti dodržať;

b) uvedenie dôvodov dôvernosti žiadosti a

c) akékoľvek ďalšie informácie, ktoré by sa mali poskytnúť dožiadanému štátu na uľahčenie vybavenia žiadosti.

6. Ak sa dožiadaný štát domnieva, že informácie uvedené v žiadosti o pomoc nie sú dostatočné a nespĺňajú požiadavky podľa tejto dohody na to, aby umožnili vybavenie žiadosti, môže požiadať o poskytnutie dodatočných informácií.

Článok 9

Jazyk

K žiadosti a akýmkoľvek k nej priloženým písomnostiam sa pripojí preklad do úradného jazyka dožiadaného štátu, alebo vo všetkých alebo len v naliehavých prípadoch do jazyka uvedeného v prílohe III k tejto dohode.

Článok 10

Vybavenie žiadostí

1. Dožiadaný štát vybaví žiadosť urýchlene v súlade s príslušnými ustanoveniami tejto dohody. Príslušné orgány dožiadaného štátu prijímajú všetky opatrenia vo svojej právomoci, aby zabezpečili vybavenie žiadosti.

2. Žiadosť sa vybaví použitím opatrení, ktoré sú v súlade s právnym poriadkom dožiadaného štátu. Osobitný spôsob alebo postup opísaný v žiadosti uvedený v článku 8 ods. 4 písm. g) alebo v článku 8 ods. 5 písm. a) sa dodrží v rozsahu, ktorý nie je v rozpore s právnym poriadkom dožiadaného štátu, a ak je to v praxi možné. Ak vybavovanie žiadosti spôsobom alebo postupom opísaným v žiadosti predstavuje pre dožiadaný štát praktický problém, dožiadaný štát konzultuje dožadujúci štát na účely vyriešenia tohto problému.

3. Ak sa vybavenie žiadosti považuje za zasahujúce do prebiehajúceho vyšetrovania, stíhania alebo iného konania vrátane súdneho konania v dožiadanom štáte, dožiadaný štát

môže jej vybavenie odložiť. Dožiadaný štát informuje dožadujúci štát o dôvodoch odkladu a konzultuje s ním ďalší postup. Namiesto odkladu vybavenia môže dožiadaný štát po konzultáciách s dožadujúcim štátom podmieniť vybavenie podmienkami považovanými za potrebné. Ak dožadujúci štát tieto podmienky akceptuje, musí ich dodržať.

4. Ak dožadujúci štát žiadal o dôvernosť, dožiadaný štát vynaloží všetko úsilie na dodržanie dôvernosti skutočností, že sa podala žiadosť, jej obsahu, výsledku vybavenia žiadosti a ostatných relevantných informácií týkajúcich sa jej vybavenia. Ak žiadosť nemožno vybaviť bez sprístupnenia takýchto informácií, dožiadaný štát informuje dožadujúci štát, ktorý potom rozhodne, či sa má žiadosť vybaviť aj napriek tomu.

5. Dožiadaný štát reaguje na opodstatnené otázky dožadujúceho štátu týkajúce sa stavu vybavovania žiadosti.

6. Dožiadaný štát urýchlene informuje dožadujúci štát o výsledku vybavenia žiadosti a poskytne mu svedecké výpovede, vyjadrenia alebo časti majetku získané na jeho základe, vrátane akejkoľvek žiadosti o imunitu, nespôsobilosť alebo výsadu podľa právneho poriadku dožadujúceho štátu zo strany osoby, o ktorej svedeckú výpoveď, vyjadrenie alebo časti majetku sa žiada. Dožiadaný štát poskytne originály alebo – ak je to opodstatnené – overené kópie záznamov alebo písomností. Ak žiadosť nemožno úplne alebo sčasti vybaviť, dožiadaný štát informuje dožadujúci štát o dôvodoch.

Článok 11

Dôvody odmietnutia pomoci

1. Dožiadaný štát môže odmietnuť poskytnúť pomoc, ak sa domnieva, že:

a) žiadosť sa týka politického trestného činu alebo trestného činu súvisiaceho s politickým trestným činom;

b) vybavenie žiadosti môže ohroziť jeho suverenitu, bezpečnosť, verejný poriadok alebo iné základné záujmy. Na účely tohto písmena môže dožiadaný štát zastávať názor, že vybavenie žiadosti týkajúcej sa trestného činu, za ktorý je podľa právneho poriadku dožadujúceho štátu možné uložiť trest smrti, alebo – vo vzťahu medzi jedným z členských štátov uvedených v prílohe IV k tejto dohode a Japonskom – trestného činu, za ktorý je podľa právneho poriadku dožadujúceho štátu možné uložiť trest odňatia slobody na doživotie, by mohlo ohroziť základné záujmy dožiadaného štátu, pokiaľ sa dožiadaný štát a dožadujúci štát nedohodnú na podmienkach, za ktorých by sa žiadosť mohla vybaviť;

- c) sú opodstatnené dôvody domnievať sa, že žiadosť o pomoc sa podala s cieľom sťahť alebo potrestať osobu z dôvodu rasy, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu, politických názorov alebo pohlavia, alebo že postavenie danej osoby je ohrozené z iných dôvodov;
- d) osoba, voči ktorej sa v dožadujúcom štáte vedie trestné vyšetrovanie, stíhanie alebo iné konanie vrátane súdneho konania, pre ktoré sa žiada o pomoc, už bola v niektorom členskom štáte alebo Japonsku pre tie isté skutky s konečnou platnosťou odsúdená alebo oslobodená, alebo
- e) žiadosť nespĺňa požiadavky tejto dohody.

2. Dožiadaný štát môže odmietnuť poskytnúť pomoc, ktorá by si vyžadovala donucovacie opatrenia podľa jeho právneho poriadku, keď sa skutok, ktorý je predmetom vyšetrovania, stíhania alebo iného konania vrátane súdneho konania v dožadujúcom štáte, nepovažuje za trestný čin podľa právneho poriadku dožiadaného štátu. Vo vzťahu medzi Japonskom a tými dvomi členskými štátmi, ktoré sa uvádzajú v prílohe IV k tejto dohode, sa poskytnutie pomoci môže odmietnuť, ak sa dožiadaný štát domnieva, že skutok, ktorý je predmetom vyšetrovania, stíhania alebo iného konania vrátane súdneho konania v dožadujúcom štáte, by sa nepovažoval za trestný čin podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.

3. Poskytnutie pomoci nemožno odmietnuť z dôvodu bankového tajomstva.

4. Pred odmietnutím poskytnutia pomoci podľa tohto článku dožiadaný štát konzultuje so dožadujúcim štátom, ak sa dožiadaný štát domnieva, že by pomoc mohol poskytnúť za určitých podmienok. Ak dožadujúci štát tieto podmienky akceptuje, musí ich dodržať.

5. Ak sa poskytnutie pomoci odmietne, dožiadaný štát informuje dožadujúci štát o dôvodoch odmietnutia.

Článok 12

Náklady

1. Dožiadaný štát znáša všetky náklady súvisiace s vybavením žiadosti, pokiaľ sa dožadujúci štát a dožiadaný štát nedohodnú inak.

2. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 dožadujúci štát znáša náklady:

- a) na odmenu znalca;
- b) na preklad, tlmočenie, prepis;

c) na príspevky a náhradu cestovných nákladov osôb podľa článkov 22 a 24;

d) na zriadenie videospojenia a obsluhu videospojenia v dožiadanom štáte a

e) mimoriadnej povahy,

pokiaľ sa dožadujúci štát a dožiadaný štát nedohodnú inak.

3. Ak by vybavením žiadosti vznikli náklady mimoriadnej povahy, dožadujúci štát a dožiadaný štát navzájom konzultujú s cieľom určiť podmienky, za akých sa žiadosť vybaví.

Článok 13

Obmedzenia používania svedeckých výpovedí, vyjadrení, častí majetku alebo informácií

1. Bez predchádzajúceho súhlasu dožiadaného štátu nepoužije dožadujúci štát žiadnu svedeckú výpoveď, vyjadrenie, časť majetku ani akékoľvek informácie vrátane osobných údajov poskytnutých alebo inak získaných podľa tejto dohody na iné účely ako na vyšetrovanie, stíhanie alebo iné konanie vrátane súdneho konania opísané v žiadosti. Dožiadaný štát môže pri udeľovaní predchádzajúceho súhlasu stanoviť podmienky, aké považuje za vhodné.

2. Dožiadaný štát môže žiadať, aby sa zachovala dôvernosc svedeckých výpovedí, vyjadrení, častí majetku alebo akýchkoľvek informácií vrátane osobných údajov poskytnutých alebo inak získaných podľa tejto dohody, alebo aby sa použili iba za iných podmienok, ktoré určí. Ak dožadujúci štát súhlasí s dôvernosťou alebo akceptuje takéto podmienky, musí ich dodržať.

3. Štát môže za výnimočných okolností počas poskytovania svedeckých výpovedí, vyjadrení, častí majetku alebo informácií vrátane osobných údajov žiadať, aby prijímajúci štát poskytol informácie o ich použití.

Článok 14

Preprava, údržba a vrátenie častí majetku

1. Dožiadaný štát môže žiadať, aby dožadujúci štát prepravil a udržiaval časti majetku poskytnuté podľa tejto dohody v súlade s podmienkami určenými dožiadaným štátom vrátane podmienok, ktoré sa považujú za nevyhnutné na ochranu záujmov tretích osôb na častiach majetku, ktoré sa majú odovzdať.

2. Dožiadaný štát môže žiadať, aby dožadujúci štát po tom, ako sa použili na účel opísaný v žiadosti, vrátil akékoľvek časti majetku poskytnuté podľa tejto dohody v súlade s podmienkami určenými dožiadaným štátom.

3. Dožadujúci štát vyhovie žiadosti podľa odseku 1 alebo 2. Ak sa taká žiadosť podala, dožadujúci štát neskúma časti majetku bez predchádzajúceho súhlasu dožiadaného štátu, ak preskúmanie častí majetku poškodí alebo by ju mohlo poškodiť.

Článok 15

Výsluch svedkov a iných osôb

1. Dožiadaný štát vypočuje svedkov (svedecké výpovede) alebo iné osoby (vyjadrenia). Dožiadaný štát na to použije donucovacie opatrenia, ak sú potrebné, a dožadujúci štát poskytne dožiadanému štátu informácie, ktoré ich použitie opodstatňuje podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.

2. Dožiadaný štát vynaloží všetko úsilie, aby sa osobám určeným v žiadosti o výsluch svedkov alebo iných osôb počas vybavovania žiadosti umožnila účasť a vypočúvanie osoby, o ktorej svedeckú výpoveď alebo vyjadrenie sa žiada. Ak takéto priame vypočúvanie nie je povolené, takýmto osobám sa umožní predložiť otázky, ktoré sa majú položiť osobe, o ktorej svedeckú výpoveď alebo vyjadrenie sa žiada.

3. Svedok alebo iná osoba sa môže vypočuť aj napriek tomu, že sa osoba, o ktorej svedeckú výpoveď alebo vyjadrenie sa žiada podľa tohto článku, dožaduje imunity, nespôsobilosti alebo výsady podľa právneho poriadku dožadujúceho štátu, pokiaľ dožadujúci štát v žiadosti neuvedie, že ak sa svedok alebo iná osoba odvoláva na takúto imunitu, nespôsobilosť alebo výsadu, nesmie sa vypočuť.

Článok 16

Výsluch formou videokonferencie

1. Ak sa osoba nachádza v dožiadanom štáte a má byť vypočutá ako svedok alebo znalec príslušnými orgánmi dožadujúceho štátu, tento môže umožniť, aby príslušné orgány získali od tejto osoby svedeckú výpoveď alebo vyjadrenie formou videokonferencie, ak je takýto výsluch potrebný na účely konania dožadujúceho štátu. Dožadujúci štát a dožiadaný štát v prípade potreby navzájom konzultujú s cieľom uľahčiť vyriešenie právnych, technických alebo logistických problémov, ktoré môžu vzniknúť pri vybavovaní žiadosti.

2. Ak sa dožadujúci štát a dožiadaný štát nedohodnú inak, na výsluch formou videokonferencie sa vzťahujú tieto pravidlá:

- a) orgán dožiadaného štátu identifikuje osobu, ktorá sa má vypočuť a ktorá je v žiadosti určená, a pozve ju, aby jej uľahčil dostavenie;
- b) výsluch vykoná priamo príslušný orgán dožadujúceho štátu, alebo sa výsluch vykoná pod jeho vedením v súlade

s právnym poriadkom jeho štátu a základnými zásadami právneho poriadku dožiadaného štátu;

- c) orgán dožiadaného štátu sa zúčastní výsluchu, v prípade potreby aj s tlmočníkom, a výsluch bude pozorovať. Ak sa orgán dožiadaného štátu domnieva, že počas výsluchu dochádza k porušeniu základných zásad právneho poriadku dožiadaného štátu, bezodkladne prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby výsluch pokračoval v súlade s uvedenými zásadami;
- d) ak je to potrebné, dožiadaný štát na žiadosť dožadujúceho štátu alebo osoby, ktorá sa má vypočuť, zabezpečí pre túto osobu tlmočníka a
- e) osoba, ktorá sa má vypočuť, sa môže dovolávať práva odmietnuť vypovedať podľa právneho poriadku dožadujúceho alebo dožiadaného štátu. Prijmú sa aj iné opatrenia potrebné na ochranu tejto osoby, na ktorých sa dohodnú príslušné orgány dožadujúceho a dožiadaného štátu.

Článok 17

Získanie častí majetku

1. Dožiadaný štát získava časti majetku. Dožiadaný štát na to použije donucovacie opatrenia vrátane prehliadky a zaistenia, ak sú takéto opatrenia potrebné, a dožadujúci štát poskytne dožiadanému štátu informácie, ktoré použitie týchto opatrení opodstatňuje podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.

2. Dožiadaný štát vynaloží všetko úsilie, aby sa osobám určeným v žiadosti o získanie častí majetku umožnila účasť počas vybavovania žiadosti.

Článok 18

Bankový účet

1. Dožiadaný štát potvrdí, či je fyzická alebo právnická osoba, voči ktorej sa vedie trestné vyšetrovanie, majiteľom jedného alebo viacerých účtov alebo má k takýmto účtom dispozičné práva v bankách uvedených v žiadosti.

2. Dožiadaný štát poskytne určené záznamy, písomnosti alebo správy o určených účtoch, záznamy o bankových operáciách, ktoré sa vykonali počas určeného obdobia na účtoch uvedených v žiadosti alebo zistených v súlade s odsekom 1 a určené záznamy, písomnosti alebo správy o účte akéhokoľvek odosielaťa alebo príjemcu týchto bankových operácií.

3. Povinnosti ustanovené v tomto článku sa uplatnia len v rozsahu, v akom má tieto informácie k dispozícii banka, ktorá vedie účet.

4. Dožiadaný štát môže podmieniť vybavenie žiadosti podľa odsekov 1 a 2 podmienkam, ktoré uplatňuje v súvislosti so žiadosťou o získanie častí majetku.

Článok 19

Prehliadka osôb, skúmanie častí majetku alebo obhliadka miesta

1. Dožiadaný štát vykoná prehliadku osôb, skúmanie častí majetku alebo obhliadku miesta. Dožiadaný štát na to použije donucovacie opatrenia, ak sú potrebné, a dožadujúci štát poskytne dožiadanému štátu informácie, ktoré ich použitie opodstatňuje podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.

2. Dožiadaný štát vynaloží všetko úsilie, aby sa osobám určeným v žiadosti o prehliadku osôb, skúmanie častí majetku alebo obhliadku miesta umožnila účasť počas vybavovania žiadosti.

Článok 20

Lokalizovanie a identifikovanie osôb, častí majetku alebo miest

Dožiadaný štát vynaloží všetko úsilie, aby lokalizoval alebo identifikoval osoby, časti majetku alebo miesta.

Článok 21

Poskytovanie častí majetku, ktoré sa nachádzajú v držbe zákonodarných, správnych, justičných alebo miestnych orgánov

1. Dožiadaný štát poskytne dožadujúcemu štátu časti majetku, ktoré sa nachádzajú v držbe zákonodarných, správnych alebo justičných orgánov dožiadaného štátu, ako aj jeho miestnych orgánov a sú dostupné všeobecnej verejnosti.

2. Dožiadaný štát vynaloží všetko úsilie, aby dožadujúcemu štátu poskytol časti majetku vrátane registrov trestov, ktoré sa nachádzajú v držbe zákonodarných, správnych alebo justičných orgánov dožiadaného štátu, ako aj jeho miestnych orgánov a nie sú dostupné všeobecnej verejnosti v rovnakom rozsahu, v akom by boli prístupné jeho vlastným vyšetrovacím a stíhajúcim orgánom.

Článok 22

Doručovanie písomností a informovanie osoby o pozvaní

1. Dožiadaný štát doručí písomnosti vrátane predvolaní alebo iných písomností, ktorými sa požaduje dostavenie osoby pred príslušný orgán v dožadujúcom štáte, osobám v dožiadanom štáte. Dožiadaný štát informuje osobu v tomto štáte o pozvaní pred príslušný orgán dožadujúceho štátu.

2. Ak sa žiadosť týka doručenia písomnosti, ktorou sa požaduje dostavenie osoby pred príslušný orgán dožadujúceho štátu, žiadosť sa doručí ústrednému orgánu dožiadaného štátu najneskôr päťdesiat (50) dní pred dňom plánovaného dostavenia. V naliehavých prípadoch môže dožiadaný štát upustiť od tejto požiadavky.

3. Ak je dožadujúcemu štátu známe, že adresát nerozumie jazyku, v ktorom sú písomnosti doručované alebo zasielané podľa článku 1 vypracované alebo do ktorého sú preložené, dožadujúci štát vynaloží snahu o preklad týchto písomností, alebo preloží aspoň ich dôležité časti aj do jazyka, ktorému adresát rozumie.

4. Písomnosti doručované podľa článku 1 obsahujú poučenie, že adresát môže získať informácie o svojich prípadných základných právach a povinnostiach týkajúcich sa písomností od príslušného orgánu, ktorý písomnosť vydal alebo od iných orgánov dožadujúceho štátu.

5. Pri informovaní o výsledku doručenia písomností podľa článku 10 ods. 6 dožiadaný štát preukáže doručenie prostredníctvom doručky datovanej a podpísanej osobou, ktorej sa písomnosť doručila, alebo vyhlásením dožiadaného štátu o tom, že písomnosť sa doručila, ako aj o dátume, mieste a spôsobe doručenia. Ak je to možné, dožiadaný štát na základe žiadosti dožadujúceho štátu bezodkladne informuje dožadujúci štát o odpovedi osoby, ktorá je pozvaná alebo od ktorej sa požaduje, aby sa dostavila pred príslušný orgán dožadujúceho štátu podľa odseku 1.

6. Osobe, ktorá bola pozvaná alebo od ktorej sa požaduje, aby sa dostavila pred príslušný orgán dožadujúceho štátu podľa odseku 1, ale ktorá sa pred príslušný orgán nedostaví, sa v dôsledku toho v dožadujúcom štáte neuloží žiadna sankcia, ani sa voči nej nepoužije žiadne donucovacie opatrenie bez ohľadu na to, či sa v žiadosti alebo písomnostiach, ktoré boli doručené alebo zaslané, uviedol opak.

Článok 23

Bezpečný postup

1. Osoba, ktorá je pozvaná alebo od ktorej sa požaduje, aby sa dostavila pred príslušný orgán dožadujúceho štátu podľa článku 22 ods. 1:

a) v tomto štáte sa nevezme do väzby, ani sa žiadnym spôsobom neobmedzí jej osobná sloboda z dôvodu akéhokoľvek skutku alebo odsúdenia predchádzajúceho odchodu dotknutej osoby z dožiadaného štátu, alebo

b) nie je povinná poskytnúť dôkazy v žiadnom inom vyšetrovaní, stíhaní alebo inom konaní vrátane súdneho konania, ani sa na ňom zúčastniť, ako bolo uvedené v žiadosti.

2. Ak nemožno dodržať bezpečný postup ustanovený v odseku 1, dožadujúci štát to uvedie v žiadosti alebo v doručenom dokumente, aby sa dotknutá osoba zodpovedajúcim spôsobom informovala a mohla sa rozhodnúť, či sa dostaví pred príslušný orgán dožadujúceho štátu.

3. Bezpečný postup ustanovený v odseku 1 sa prestane uplatňovať, ak:

a) osoba mala odo dňa, keď príslušný orgán už nevyžadoval jej prítomnosť alebo keď sa nedostavila pred tento orgán v stanovený termín, pätnásť (15) po sebe nasledujúcich dní na opustenie dožadujúceho štátu, a napriek tomu v ňom dobrovoľne ostala, alebo

b) osoba sa po opustení dožadujúceho štátu dobrovoľne vráti na jeho územie.

4. Ak je dožadujúcemu štátu známe, že sa bezpečný postup ustanovený v odseku 1 prestane uplatňovať podľa odseku 3 písm. a) a b), dožadujúci štát o tom bezodkladne informuje dožiadaný štát, ak dožiadaný štát takú informáciu požaduje a dožadujúci štát ju považuje za nevyhnutnú.

Článok 24

Dočasné odovzdanie osôb vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody

1. Osobu vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v dožiadanom štáte, ktorej prítomnosť v dožadujúcom štáte je potrebná na účely svedeckej výpovede alebo iné účely dokazovania, možno na tieto účely s jej súhlasom dočasne odovzdať dožadujúcemu štátu, ak sa dožadujúci štát a dožiadaný štát dohodnú a povoľuje to právny poriadok dožiadaného štátu.

2. Dožadujúci štát ponechá osobu odovzdanú podľa odseku 1 vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody dožadujúceho štátu, ibaže dožiadaný štát povolí iný postup.

3. Dožadujúci štát odovzdanú osobu bezodkladne vráti dožiadanému štátu, ako sa vopred dohodlo alebo ako sa inak dohodlo medzi dožadujúcim štátom a dožiadaným štátom.

4. Doba strávená vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v dožadujúcom štáte sa odovzdanej osobe započíta do celkovej doby trestu vykonávaného v dožiadanom štáte.

5. Na osobu odovzdanú dožadujúcemu štátu podľa tohto článku sa v dožadujúcom štáte uplatní bezpečný postup ustanovený v článku 23 ods. 1 až do jej vrátenia dožiadanému štátu, ibaže osoba súhlasí s tým, že sa zúčastní na inom vyšetrovaní, stíhaní alebo inom konaní vrátane súdneho konania,

ako je uvedené v žiadosti, alebo v jeho rámci poskytne dôkazy a dožadujúci štát a dožiadaný štát s tým súhlasia.

6. Osobe, ktorá nesúhlasí s odovzdaním podľa tohto článku, nemožno z toho dôvodu v dožadujúcom štáte uložiť žiadnu sankciu, ani voči nej použiť žiadne donucovacie opatrenie bez ohľadu na to, či sa v žiadosti uviedol opak.

Článok 25

Zmrazenie alebo zaistenie a konfiškácia výnosov alebo nástrojov

1. Dožiadaný štát v rozsahu, v akom to umožňuje jeho právny poriadok, poskytne pomoc pri konaniach týkajúcich sa zmrazenia alebo zaistenia a konfiškácie výnosov alebo nástrojov.

2. K žiadosti o konfiškáciu opísanej v odseku 1 sa pripojí rozhodnutie súdu alebo iného justičného orgánu, ktorým sa konfiškácia nariaďuje.

3. Dožiadaný štát, ktorý má v držbe výnosy alebo nástroje, ich môže vcelku alebo sčasti previesť dožadujúcemu štátu v rozsahu, v akom to umožňuje právny poriadok dožiadaného štátu, a za podmienok, aké považuje za vhodné.

4. Pri uplatňovaní tohto článku sa dodržiavajú oprávnené nároky a záujmy dobromyseľných tretích strán podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.

Článok 26

Spontánna výmena informácií

1. Členské štáty a Japonsko si môžu aj bez predchádzajúcej žiadosti navzájom poskytnúť informácie týkajúce sa trestných vecí v rozsahu, v ktorom to umožňuje právny poriadok poskytujúceho štátu.

2. Poskytujúci štát môže stanoviť podmienky použitia takýchto informácií prijímačím štátom. V takom prípade poskytujúci štát prijímačiemu štátu oznámi povahu informácií, ktoré sa poskytnú, a podmienky, ktoré sa stanovujú. Prijímačiaci štát je viazaný týmito podmienkami, ak s nimi súhlasí.

Článok 27

Vzťah k iným nástrojom

1. Žiadne ustanovenie tejto dohody nebráni žiadnemu štátu, aby žiadal o pomoc alebo poskytoval pomoc v súlade s inými príslušnými medzinárodnými dohodami alebo svojím právnym poriadkom.

2. Žiadne ustanovenie v tejto dohode nebráni členskému štátu a Japonsku v uzavieraní medzinárodných dohôd, ktoré potvrdzujú, dopĺňajú, rozširujú alebo posilňujú jej ustanovenia.

Článok 28

Konzultácie

1. Ústredné orgány členských štátov a Japonska v prípade potreby uskutočnia konzultácie s cieľom vyriešiť akékoľvek ťažkosti s vybavovaním žiadosti a umožniť čo najrýchlejšie a najúčinnšie poskytovanie pomoci podľa tejto dohody a môžu rozhodnúť o opatreniach potrebných na tento účel.

2. V prípade potreby uskutočnia zmluvné strany konzultácie o akýchkoľvek otázkach, ktoré vyvstanú pri výklade alebo uplatňovaní tejto dohody.

Článok 29

Územná pôsobnosť

1. Táto dohoda sa vzťahuje na územie Japonska a vo vzťahu k Európskej únii na:

a) územia členských štátov a

b) územia, za ktorých vonkajšie vzťahy je zodpovedný členský štát alebo krajiny, ktoré nie sú členskými štátmi a voči ktorým má členský štát iné povinnosti s ohľadom na vonkajšie vzťahy, ak sa tak dohodne výmenou diplomatických nót medzi zmluvnými stranami, náležite potvrdenou príslušným členským štátom.

2. Uplatňovanie tejto dohody na akékoľvek územie alebo krajinu na základe rozšírenia v súlade s odsekom 1 písm. b) môže ktorákoľvek zmluvná strana ukončiť diplomatickou cestou šesť mesiacov vopred písomným oznámením druhej zmluvnej strane, náležite potvrdeným medzi príslušným členským štátom a Japonskom.

Článok 30

Status príloh

Prílohy k tejto dohode sú neoddeliteľnou súčasťou tejto dohody. Prílohy I, II a III sa môžu upraviť po vzájomnej písomnej dohode zmluvných strán bez zmeny a doplnenia tejto dohody.

Článok 31

Nadobudnutie platnosti a ukončenie

1. Táto dohoda nadobúda platnosť tridsiatym dňom po dni, keď si zmluvné strany vymenia diplomatické nóty, ktorými si navzájom oznámia, že ukončili príslušné vnútorné postupy potrebné na nadobudnutie platnosti tejto dohody.

2. Táto dohoda sa vzťahuje na každú žiadosť o pomoc predloženú v deň nadobudnutia platnosti tejto dohody alebo po ňom, bez ohľadu na to, či boli skutky, ktorých sa žiadosť týka, spáchané pred tým dňom, v ten deň alebo po ňom.

3. Každá zmluvná strana môže kedykoľvek ukončiť túto dohodu písomným oznámením druhej zmluvnej strane, pričom ukončenie nadobudne účinnosť šesť mesiacov po dni takéhoto oznámenia.

NA DÔKAZ TOHO dolupodpisaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.

V dvoch pôvodných vyhotoveniach v anglickom a japonskom jazyku, pričom obe znenia sú rovnako autentické, a podpísaná v Bruseli dňa tridsiateho novembra 2009 a v Tokiu dňa pätnásteho decembra 2009. Dohoda sa tiež vyhotoví v bulharskom, českom, dánskom, estónskom, fínskom, francúzskom, gréckom, holandskom, litovskom, lotyšskom, maďarskom, maltskom, nemeckom, poľskom, portugalskom, rumunskom, slovenskom, slovinskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku a zmluvné strany autentifikujú tieto jazykové znenia výmenou diplomatických nót.

Za Európsku úniu

Za Japonsko

PRÍLOHA I

ÚSTREDNÉ ORGÁNY

Ústrednými orgánmi zmluvných strán sú tieto orgány:

Belgické kráľovstvo: Federálna verejná služba pre spravodlivosť, Úrad pre medzinárodnú spoluprácu v trestných veciach.

Bulharská republika: ministerstvo spravodlivosti.

Česká republika:

— predtým, než sa vec predloží súdu (t. j. v predsúdnom konaní): Najvyššie štátne zastupiteľstvo Českej republiky a

— po tom, čo sa vec predloží súdu (t. j. v súdnom trestnom konaní): Ministerstvo spravodlivosti Českej republiky.

Dánske kráľovstvo: ministerstvo spravodlivosti.

Spolková republika Nemecko: spolkový úrad spravodlivosti.

Estónska republika: ministerstvo spravodlivosti.

Írsko: minister pre spravodlivosť, rovnosť a právnu reformu alebo osoba určená ministrom.

Helénska republika: ministerstvo pre spravodlivosť, transparentnosť a ľudské práva.

Španielske kráľovstvo: ministerstvo spravodlivosti, oddelenie generálneho riaditeľstva pre medzinárodnú spoluprácu v trestných veciach.

Francúzska republika: ministerstvo spravodlivosti, úrad pre vzájomnú medzinárodnú pomoc v trestných veciach, riaditeľstvo pre trestné veci a udeľovanie milostí.

Talianska republika: ministerstvo spravodlivosti, oddelenie pre súdne veci – generálne riaditeľstvo pre trestné veci.

Cyperská republika: ministerstvo spravodlivosti a verejného poriadku.

Lotyšská republika:

— počas predsúdneho vyšetrovania až do začatia trestného stíhania: štátna polícia,

— počas predsúdneho vyšetrovania až do predloženia veci súdu: generálna prokuratúra a

— počas súdneho konania: ministerstvo spravodlivosti.

Litovská republika:

— Ministerstvo spravodlivosti Litovskej republiky a

— Generálna prokuratúra Litovskej republiky.

Luxemburské veľkovojevodstvo: generálny prokurátor.

Maďarská republika:

— ministerstvo spravodlivosti a polície a

— generálna prokuratúra.

Maltská republika: generálna prokuratúra.

Holandské kráľovstvo:

Rakúska republika: ministerstvo spravodlivosti.

Poľská republika:

— počas predsúdneho konania: štátna prokuratúra,

— počas súdneho konania: ministerstvo spravodlivosti.

Portugalská republika: generálna prokuratúra.

Rumunsko: ministerstvo pre spravodlivosť a občianske slobody, generálne riaditeľstvo pre spoluprácu, riaditeľstvo pre medzinárodné právo a medzinárodné zmluvy, oddelenie medzinárodnej justičnej spolupráce v trestných veciach.

Slovinská republika: ministerstvo spravodlivosti, riaditeľstvo pre medzinárodnú spoluprácu a medzinárodnú právnu pomoc.

Slovenská republika:

— v predsúdnom konaní: generálna prokuratúra,

— v súdnom konaní: ministerstvo spravodlivosti a

— pre prijímanie: ministerstvo spravodlivosti.

Fínska republika: ministerstvo spravodlivosti.

Švédske kráľovstvo: ministerstvo spravodlivosti.

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska: ústredný orgán Spojeného kráľovstva, Korunný daňový a colný úrad Jej Veličenstva.

Japonsko: ministerstvo spravodlivosti a národná komisia pre verejnú bezpečnosť, alebo osoby, ktoré tieto inštitúcie určia.

PRÍLOHA II

V súvislosti s článkom 6 tejto dohody orgánmi, ktoré sú podľa práva štátov príslušné podávať žiadosti o pomoc podľa tejto dohody, sú:

Belgické kráľovstvo: justičné orgány: sú to dôležití členovia súdnictva zodpovední za správu právneho poriadku, vyšetrovací sudcovia a členovia úradu prokuratúry.

Bulharská republika: Generálna kasačná prokuratúra Bulharskej republiky pre veci v predsúdnom trestnom konaní a sudy Bulharskej republiky pre prebiehajúce súdne trestné konania.

Česká republika: štátni zástupcovia a sudy Českej republiky.

Dánske kráľovstvo:

- okresné sudy, vyššie sudy, najvyšší súd,
- úrad prokuratúry, ktorý zahŕňa:
 - ministerstvo spravodlivosti,
 - riaditeľa prokuratúr,
 - prokurátora a
 - policajných komisárov.

Spolková republika Nemecko:

- spolkové ministerstvo spravodlivosti,
- Spolkový súdny dvor, Karlsruhe,
- generálny prokurátor Spolkového súdneho dvora, Karlsruhe,
- spolkový úrad spravodlivosti,
- Ministerstvo spravodlivosti Bádenska-Württemberska, Stuttgart,
- bavorské ministerstvo pre spravodlivosť a ochranu spotrebiteľa, Mníchov,
- oddelenie senátu pre spravodlivosť, Berlín,
- Ministerstvo spravodlivosti Brandenburska, Postupim,
- senátor pre spravodlivosť a ústavu Slobodného hanzového mesta Brém, Brémy,
- Justičný orgán Slobodného a hanzového mesta Hamburgu, Hamburg,
- Hessenské ministerstvo spravodlivosti, integrácie a európskych záležitostí, Wiesbaden,
- Ministerstvo spravodlivosti Meklenburska-Predpomoranska, Schwerin,
- Ministerstvo spravodlivosti Dolného Saska, Hannover,
- Ministerstvo spravodlivosti Severného Porýnia – Vestfálska, Düsseldorf,
- Ministerstvo spravodlivosti Porýnia-Falcka, Mainz,
- Ministerstvu spravodlivosti Sárska, Saarbrücken,
- Saské ministerstvo spravodlivosti, Drážďany,

- Ministerstvo spravodlivosti Saska-Anhaltska, Magdeburg,
- Ministerstvo spravodlivosti, rovnosti a integrácie Šlezvicka-Holštajnska, Kiel,
- durínske ministerstvo spravodlivosti, Erfurt,
- vyššie regionálne súdy,
- regionálne súdy,
- miestne súdy,
- hlavný prokurátor na vyšších regionálnych súdoch,
- riaditelia prokuratúr na regionálnych súdoch,
- Ústredný úrad súdnych správ spolkových krajín pre vyšetrovanie nacistických zločinov, Ludwigsburg,
- spolkový úrad kriminálnej polície,
- ústredný úrad nemeckej colnej vyšetrovacej služby.

Estónska republika: sudcovia a prokurátori.

Írsko: riaditeľ prokuratúr.

Helénska republika: prokuratúra a odvolací súd.

Španielske kráľovstvo: sudcovia trestného súdu a prokurátori.

Francúzska republika:

- najvyšší predsedovia, predsedovia, radcovia a sudcovia na trestných súdoch,
- vyšetrovací sudcovia na takých súdoch,
- členovia prokuratúr takých súdov, konkrétne:
 - hlavní prokurátori,
 - zástupcovia hlavných prokurátorov,
 - pomocní hlavní prokurátori,
 - prokurátori a pomocní prokurátori,
 - predstavitelia prokuratúr policajných súdov a
 - prokurátori vojenských súdov.

Talianska republika:

Prokurátori:

- riaditeľ prokuratúry,
- pomocný prokurátor,
- riaditeľ vojenskej prokuratúry,
- pomocný vojenský prokurátor,
- generálny prokurátor,

- pomocný generálny prokurátor,
- generálny vojenský prokurátor,
- pomocný generálny vojenský prokurátor.

Sudcovia:

- zmierovací sudca,
- vyšetrovací sudca,
- sudca v predsúdnom konaní,
- všeobecný súd,
- vojenský súd,
- porotný súd,
- odvolací súd,
- odvolací porotný súd,
- odvolací vojenský súd,
- kasačný súd.

Cyperská republika:

- generálny prokurátor republiky,
- riaditeľ polície,
- riaditeľ colného a daňového úradu,
- členovia Jednotky boja proti praniu špinavých peňazí (MOKAS) a
- akýkoľvek iný orgán alebo osoba oprávnená na vykonávanie prešetrovania a prenasledovania (vyhostenia) v republike a akýkoľvek orgán cudzej krajiny s príslušnými právomocami.

Lotyšská republika: vyšetrovatelia, prokurátori a sudcovia.

Litovská republika: sudcovia a prokurátori.

Luxemburské veľkovevodstvo: justičné orgány: sú to dôležití členovia súdnictva zodpovední za správu právneho poriadku, vyšetrovací sudcovia a členovia úradu prokuratúry.

Maďarská republika: prokuratúry a sudy.

Maltská republika:

- magistrátny súd,
- súd pre mladistvých,
- trestný súd a trestný odvolací súd,
- generálny prokurátor,
- zástupca generálneho prokurátora,
- právnicki na úrade generálneho prokurátora a
- sudcovia.

Holandské kráľovstvo: členovia súdnictva zodpovední za výkon práva, preverovanie sudcov a členov odboru prokuratúry.

Rakúska republika: sudy a prokurátori.

Poľská republika: prokuratúry a sudy.

Portugalská republika: prokuratúry počas vyšetrovania, vyšetrojúci sudcovia a riadni sudcovia.

Rumunsko: sudy a prokuratúry súdov.

Slovinská republika:

— sudcovia miestnych súdov,

— vyšetrovací sudcovia,

— sudcovia okresných súdov,

— sudcovia vyšších súdov,

— sudcovia najvyšších súdov,

— sudcovia ústavných súdov,

— okresní štátni prokurátori,

— vyšší štátni prokurátori,

— najvyšší štátni prokurátori.

Slovenská republika: sudcovia a prokurátori.

Fínska republika:

— ministerstvo spravodlivosti,

— sudy prvého stupňa, odvolacie sudy a najvyššie sudy,

— prokurátori,

— policajné orgány, colné orgány a príslušníci pohraničnej stráže vo funkcii orgánov predbežného vyšetrovania trestných činov v trestných konaniach podľa zákona o predbežnom vyšetrovaní trestných činov.

Švédske kráľovstvo: sudy a prokurátori.

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska: sudy a prokurátori.

Japonsko: sudy, predsedajúci sudcovia, sudcovia, prokurátori, pomocní úradníci prokurátorov a úradníci justičnej polície.

PRÍLOHA III

V súvislosti s článkom 9 tejto dohody členské štáty a Japonsko akceptujú tieto jazyky:

Belgické kráľovstvo: holandský, francúzsky a nemecký vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Bulharská republika: bulharský vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Česká republika: český vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Dánske kráľovstvo: dánsky vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Spolková republika Nemecko: nemecký vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Estónska republika: estónsky a anglický vo všetkých prípadoch.

Írsko: anglický a írsky vo všetkých prípadoch.

Helénska republika: grécky vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Španielske kráľovstvo: španielsky vo všetkých prípadoch.

Francúzska republika: francúzsky vo všetkých prípadoch.

Talianska republika: taliansky vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Cyperská republika: grécky a anglický vo všetkých prípadoch.

Lotyšská republika: lotyšský vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Litovská republika: litovský vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Luxemburské veľkovoľvodstvo: francúzsky a nemecký vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Maďarská republika: maďarský vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Maltská republika: maltský vo všetkých prípadoch.

Holandské kráľovstvo: holandský vo všetkých prípadoch.

Rakúska republika: nemecký vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

Poľská republika: poľský vo všetkých prípadoch.

Portugalská republika: portugalský vo všetkých prípadoch a anglický alebo francúzsky v naliehavých prípadoch.

Rumunsko: rumunský, anglický alebo francúzsky vo všetkých prípadoch. Pokiaľ ide o dlhšie dokumenty, Rumunsko si v každom osobitnom prípade vyhradzuje právo vyžadovať rumunský preklad alebo vypracovať ho na náklady dožadujúceho štátu.

Slovinská republika: slovinský vo všetkých prípadoch.

Slovenská republika: slovenský vo všetkých prípadoch.

Fínska republika: fínsky, švédsky a anglický vo všetkých prípadoch.

Švédske kráľovstvo: švédsky, dánsky alebo nórsky vo všetkých prípadoch, pokiaľ orgán spracúvajúci žiadosť v jednotlivých prípadoch nepovolí inak.

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska: anglický vo všetkých prípadoch.

Japonsko: japonský vo všetkých prípadoch a anglický v naliehavých prípadoch.

PRÍLOHA IV

Pokiaľ ide o článok 11 ods. 1 písm. b) tejto dohody, „jedným z členských štátov“ uvedeným v tomto odseku je Portugalská republika.

Pokiaľ ide o článok 11 ods. 2 tejto dohody, „dvomi členskými štátmi“ uvedenými v tomto odseku sú Rakúska republika a Maďarská republika.
